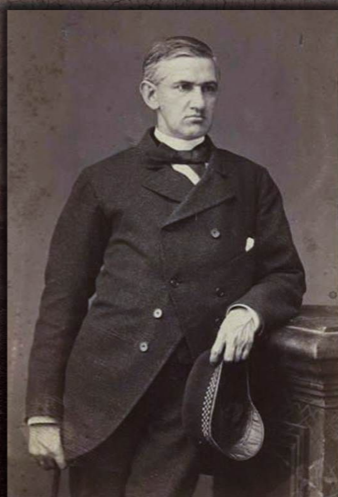

"Mijn vriend, we zijn nooit hopeloos met God aan onze zijde. Beproevingen lijken onoverwinnelijk, maar als we vertrouwen op onze vriend Jezus die beloofde in Mattheüs 28:20 "En zie, Ik ben met u alle dagen, tot aan het einde der tijden", zullen we vervuld worden van innerlijke vrede en zal onze eeuwige vriend Zelf ons de oplossing aanreiken. God heeft een speciale taak voor je. Voel je niet waardeloos! Jeremia 1:5 "Voordat Ik je in de baarmoeder vormde, kende Ik je, voordat je geboren werd, heb Ik je apart gezet." Hij heeft grote plannen voor je. Praat met Hem en ontdek hoe belangrijk je bent in Zijn ogen! Hij houdt van je en zal je leiden, als je Hem dat maar toestaat. "God zal voor ons zorgen!" zei Maggie, en dat deed Hij zeker! Laat jij Hem ook voor jou zorgen?"

Horatio G. Spafford was advocaat in Chicago in 1874. Hij en zijn gezin waren lid van de Fullerton Avenue Presbyterian Church. Spafford en zijn vrouw hadden geleerd wat het betekende om God in elke situatie volledig te vertrouwen. Eerst stierf hun enige zoon en in 1871 werd het grootste deel van hun persoonlijke eigendom verbrand in de grote brand van Chicago. Maar hun grootste beproeving kwam in 1874. Mevrouw Spafford en hun vier dochters gingen aan boord van het Franse schip "Villa de Havre" op weg naar Engeland. Maar vlak voor de kust van Ierland zonk het schip, waarbij 226 mensen omkwamen. Horatio ontving uiteindelijk een telegram van zijn vrouw. Er stond "alleen gered." Toen hij naar Engeland reisde om zijn vrouw te troosten, kon hij opnieuw zijn kracht putten uit God met het vers: "Alle dingen werken mee ten goede voor hen die de Heer liefhebben" (Rom. 8:28). Hij schreef toen de woorden van onze hymne "It Is Well with My Soul."

"Ik ben blij dat ik in staat was om op de Heer te vertrouwen, toen het mij iets kostte".

~ Horatio Spafford
(author of It Is Well with my Soul)

Het gaat goed met mijn Ziel

Het leven kan onvoorspelbaar zijn: vreugde en verdriet, prachtige zegeningen en verontrustende moeilijkheden kunnen onverwachts komen. Onze levensdromen en -plannen kunnen in een oogwenk veranderen. We weten dat dit waar is. Dus hoe kunnen we vrede vinden te midden van zulke turbulentie?

Horatio Spafford wist iets over de onverwachte uitdagingen van het leven. Hij was een succesvolle advocaat en vastgoedinvesteerder die een fortuin verloor bij de grote brand in Chicago in 1871.

Rond dezelfde tijd stierf zijn geliefde vierjarige zoon aan roodvonk.

Omdat hij dacht dat een vakantie zijn gezin goed zou doen, stuurde hij zijn vrouw en vier dochters op een schip naar Engeland, met het plan om zich bij hen te voegen nadat hij thuis dringende zaken had afgerond. Spafford wilde rust voor zijn vrouw en vier dochters en wilde zich bij Moody en [zijn muzikant Ira] Sankey voegen en hen helpen bij hun campagnes in Groot-Brittannië. In november van dat jaar moest hij vanwege onverwachte last-minute zakelijke ontwikkelingen in Chicago blijven, maar hij stuurde zijn vrouw en vier dochters zoals gepland alvast vooruit op de S.S. Ville du Havre. Hij verwachtte binnen een paar dagen te volgen.

"Op 22 november werd het schip geraakt door de Lochearn, een Engels schip, en zonk binnen twaalf minuten. Enkele dagen later werden de overlevenden aan land gebracht in Cardiff, Wales." Meer dan 200 mensen verloren het leven, waaronder alle vier de dierbare dochters van Horatio Spafford. Zijn vrouw, Anna, overleefde de tragedie. Bij aankomst in Engeland stuurde ze een telegram naar haar man dat begon met: "Alleen gered. Wat moet ik doen?"

Horatio zette onmiddellijk koers naar Engeland. Op een gegeven moment tijdens zijn reis riep de kapitein van het schip, op de hoogte van de tragedie die de familie Spafford had getroffen, Horatio om hem te vertellen dat ze nu over de plek voeren waar het schipbreuk had plaatsgevonden. Terwijl Horatio aan zijn dochters dacht, vulden woorden van troost en hoop zijn hart en geest. Hij schreef ze op en sindsdien zijn ze een geliefd lied geworden, gekend onder de naam "**It is well**".

Hebreeën 6:19-20 *"Deze hoop hebben wij als een anker voor de ziel, dat vast en onwrikbaar is en reikt tot in het binnenste heiligdom, achter het voorhangsel. Daar is de Voorloper voor ons binnengegaan, namelijk Jezus, Die naar de ordening van Melchizedek Hogepriester geworden is tot in eeuwigheid."*

De Ramp van de “Ville du Havre”

Alles was vredig die avond. De oceaan was kalm en er was nauwelijks wind te voelen. De zonsopgang was een van de mooiste van het seizoen. Anna Spafford had haar vier opgewonden kleine meisjes naar bed gebracht. Binnenkort zouden ze hun bestemming bereiken: Frankrijk, en slapen was ver weg van hun gedachten. Kleine Tanetta zong "In the Sweet Bye and Bye" keer op keer. Maar uiteindelijk sliepen ze allemaal en Anna, die zich opgelucht voelde, ging ook naar bed. Ze had geen idee dat dit hun laatste nacht samen zou zijn... Rond twee uur 's nachts werd de kruiser hevig geschud toen een vreselijk geluid iedereen wakker maakte. Verward gingen de meeste passagiers aan dek, alleen om te ontdekken dat een Engels schip, de Lochearn, was gebotst met de Ville du Havre. De kapitein verzekerde hen dat alles in orde was; maar in werkelijkheid was de kruiser bijna in tweeën gebroken en het duurde niet lang voordat ze zich realiseerden dat ze snel zonken. Beroering en chaos overvielen hen. Ze begonnen reddingsboeien te grijpen en probeerden reddingsboten in het water te duwen. Helaas waren deze onlangs geverfd en zaten ze nu vast aan het dek. Uiteindelijk werden er een paar losgetrokken en vochten passagiers wanhopig om een van de weinige reizigers te zijn die aan boord van die reddingsboten mocht. Anna Spafford besloot dat het verkeerd zou zijn om anderen opzij te duwen om haar dochters en zichzelf te redden, en ze keek wanhopig toe hoe de boten in de oceaan werden neergelaten. Tot haar afgrijzen vielen verschillende masten om en verpletterden de paar reddingsboten, waardoor de inzittenden in het ijskoude water omvielen. Als ze voor haar rechten had gevochten, was ze misschien ook gestorven. Terwijl de overige passagiers machteloos toekeken hoe het water steeds hoger en hoger werd, stopte Anna's dochter, Maggie, die sinds de botsing had geschreeuwd, plotseling. "God zal voor ons zorgen!" zei ze vol vertrouwen. Het schip stortte al snel in de oceaan, waardoor een enorme draaikolk ontstond. De passagiers werden in het ijskoude water gezogen. Anna klampte zich met alle kracht die ze kon opbrengen vast aan een van haar dochters, maar de kracht van het water rukte haar kind los. Ze probeerde haar terug te vinden in het woelige water en vond met succes de rand van haar nachtjapon, alleen om haar weer voorgoed te verliezen. Een vriendelijke passagier had geprobeerd twee van haar andere dochters te helpen. Ze waren bijna bij de reddingsboot toen de twee kinderen hun greep op hun redder verloren en in het niets verdwenen. Toen Anna ontdekte dat ze al haar vier kinderen verloren had, moest ze fysiek worden tegengehouden om zichzelf niet in de oceaan te gooien. Later werd ze geciteerd met de woorden: "Ik wilde sterven! Ik wilde mijn dierbaren volgen! Ik kon niet zonder hen leven! Maar God zei tegen me: 'Je wordt met een doel gespaard. Je hebt werk te doen.'" Hoe moeilijk was het om met haar man terug te keren naar haar huis in Lakeview, om de schaatsen en sleeën te zien, de vier paar rubberen laarzen netjes tegen een muur geplaatst, en al die andere dingen die hen jarenlang aan hun verlies zouden herinneren. Maar tijdens hun beproeving hadden ze vrede in hun hart omdat ze de aanwezigheid van hun liefhebbende Hemelse Vader konden voelen. Ze wisten dat God hen ondersteunde, en ze verheugden zich bij de gedachte dat hun kleine meisjes in Gods hand waren. Ze konden niet in betere handen zijn! Lofprijzingen vulden hun lippen en beiden begonnen zich in te zetten voor de minderbedeelden, door de boodschap van het evangelie te verkondigen in Chicago en later aan moslims in het Heilige Land. Ze stichtten de Amerikaanse Kolonie in Jeruzalem, die de armen en eenzamen in Jeruzalem bijstond.

It Is Well With My Soul

1873

*When peace like a river attendeth my way,
When sorrows like sea-billows roll,
Whatever my lot, Thou has taught me to know:
"It is well, it is well with my soul."*

*Tho' Satan should buffet, tho' trials should come,
Let this blest assurance control,
That Christ hath regarded my helpless estate,
And hath shed his own blood for my soul.*

*My sin - oh, the bliss of this glorious thought!
My sin - not in part but the whole -
Is nailed to His cross, and I bear it no more;
Praise the Lord, praise the Lord, oh, my soul.*

*And, Lord, haste the day when the faith shall be sight,
The clouds be rolled back as a scroll,
The trump shall resound, and the Lord shall descend;
"Even so - it is well with my soul."*

*For me, be it Christ, be it Christ hence to live,
If Jordan above me shall roll,
No pang shall be mine, for in death as in life,
Thou shalt whisper Thy peace to my soul.*

't Zij vrede mijn deel is, of smart mij verteert,
En stormwind en nacht mij verschrikt;
Gij hebt mij, mijn Heiland te roemen geleerd :
" 't is mij goed, wat mijn God mij beschikt."
R.

't Is mij goed, wat mijn God,
't is mij goed wat mijn God mij beschikt.

Uw deel hoeveel zwaarder is 't hier niet geweest !
vergeefs spreidde U Satan zijn strik.
En ziend' op Uw kruis roemt in mij ook mijn geest:
" 't is mij goed, wat mijn God mij beschikt."
R.

't Is mij goed, wat mijn God,
't is mij goed wat mijn God mij beschikt.

Och, of in mijn sterven, Uw troost mij nabij
Mij ziel uit Uw volheid verkwikt,
Dan dank ik, hoe bang mij de doodsstrijd ook zij :
" 't is mij goed, wat mijn God mij beschikt."
R.

't Is mij goed, wat mijn God,
't is mij goed wat mijn God mij beschikt.